

متن پرسش

سلام علیکم: در زیارت آل یاسین می‌خوانیم «انتم الاول و الآخر» و این خطاب به ذوات مقدسه است و حضرتعالی هم در کتاب شرح زیارت آل یاسین نکاتی درباره اش مرقوم فرمودید. اما هنوز برایم ابهام است که چگونه ذوات مقدسه را اول و آخر می‌شماریم و می‌گوییم انتم الاول و الآخر؟ اگر ممکن است کمی در این باب توضیح داده شود و اینکه این مطلب از نظر ارتباط با اسماء الهی چگونه است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر جا که حقیقت معنوی در صحنه باشد، نسبت به آن صحنه آن حقیقت در عین آن که اول است، آخر است حتی حقیقت نفس ناطقه در بدن که هر چه از بدن ظاهر شود، از نفس ناطقه است و آنچه که بعد از بدن می‌ماند نیز نفس ناطقه است. اولیاء الهی به اعتبار واسطه‌های فیض عالم هر جا فیضی ظاهر شود، آن‌ها در میان هستند و در نهایت هم همه چیز از کمالات عالم انسانی به آن‌ها ختم می‌شود. موفق باشید